

udspringer af det samme forhold, svarer til, hvad der gælder på en række andre områder, hvor den samme handling kan give anledning til både erstatningsansvar og strafansvar.

F.eks. gælder der efter færdselslovens § 101 en regel om objektivt erstatningsansvar. Hvis en bilist ved sin kørsel forårsager skade på en anden, og anlægger denne en civil sag med påstand om erstatning, skal erstatningssagen afgøres efter denne regel, og bilisten (eller dennes forsikringsselskab) vil blive anset for erstatningsansvarlig, selv om den pågældende ikke har handlet hverken forsætligt eller uagtsomt og derfor er uden skyld i ulykken.

Hvis der derimod rejses straffesag på grundlag af den samme kørsel, skal anklagemyndigheden bevise, at den pågældende i det mindste har handlet uagtsomt, og der gælder de sædvanlige retssikkerhedsgarantier til beskyttelse af bilisten.

Også i sager vedrørende overtrædelse af straffeloven, f.eks. voldssager, kan der blive tale om tillige at rejse et erstatningskrav. De forskellige krav, der stilles til bevisførelsen i henholdsvis straffesager og civile sager, kan her f.eks. medføre, at en person, der har forvoldt en anden person skade, bliver frifundet for overtrædelse af straffeloven, men under et civilt søgsmål dømmes til at betale erstatning til den skadelidte.«

Justitsministeriet kan henholde sig til Arbejdsministeriets besvarelse.

Ad spm. nr. S 456

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Birthe Rønn Hornbech stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 1423, lød således:

Til justitsministeren (13/11 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvordan er det foreneligt med retten til fair trial, at en person, der udsættes for sexuel krænkelse, kan vælge at undlade politianmeldelse og føre en civil sag, hvilket indebærer en drastisk forringelse af den mistænkte retssikkerhed?«

Supplerende svar (19/12 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Arbejdsministeriet om en udtalelse.

Arbejdsministeriet har oplyst, at man ved besvarelsen af et enslydende spørgsmål (nr. 8) af 24. november 2000 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg vedrørende L 78 bl.a. har anført følgende:

»Det er anklagemyndigheden, der afgør, om der er grundlag for at rejse en straffesag. Uafhængigt heraf afgør den krænkede afgør selv, om den pågældende ønsker at anlægge en sag om godtgørelse.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), artikel 6, stk. 1, om »fair trial« indeholder ikke noget forbud mod, at der nationalt fastsættes bevisbyreregler i civile sager.

Det kan tilføjes, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i praksis har accepteret objektivt ansvar i forbindelse med en straffesag (se bl.a. Lorenzen, Rehof og Trier, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer, s. 199 f).«

Justitsministeriet kan henholde sig til Arbejdsministeriets besvarelse.

Spm. nr. S 745

Til indenrigsministeren (5/12 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at år 2000 bliver et rekordår med hensyn til tilstrømning af asylsøgere til Danmark, og hvordan vil ministeren bremse tilstrømningen?«

Svar (2/1 2001)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Udlændingestyrelsen har på grund af foreløbige tal oplyst, at der i perioden 1. januar 2000 – 2. december 2000 er registreret i alt 9.627 spontane asylansøgere.

Antallet af registrerede spontane asylansøgere i 1990'erne fordeler sig som følger: 1990: 5.292 personer; 1991: 4.609 personer; 1992: 13.884 personer; 1993: 14.347 personer; 1994: 6.651 personer; 1995: 5.104 personer; 1996: 5.893 personer;